

كوردو ئىسلام .. ناسنامەى نەتەوايەتى و ناسنامەى ئايىنى

نوسىنى عبدالرحمن صديق

دياره له قورئان دا، هه موو مرۆڤتيك به تاقى تهنها وه كو چه قى چهند بازنه يه كه، واته خۆى وه كو تاك داواى ليكراوه كه باوهر به خواى به ديهينهري بهيئى و، كرده وهى چاك نه نجام بدار، بانگه وازى خوايى به ده درووبه رى بگه يه نيئ و، له م پيناوه شدا نارام گرو خۆراگريئت ، ته گه رنا ، به ده ر له م ههنگاوانه، مرۆڤ هه مرۆڤتيك ، خه ساره تمه ندى دونياو قيامهت ده بيئت.

ئه مهش كه وتمان ، ليكدانه وهى ده قاو ده قى سورته تى (العصر)ه، كه خواى گه وره تيايدا فه رمويه تى : ﴿ والعصر ﴾
* إن الانسان لفي خسر * الا الذين آمنوا وعملوا الصالحات وتواصوا بالحق وتواصوا بالصبر ﴾ .

بۆيه مرۆڤى بانگخواز له م پيناوه دا ده بيئت چا و له و ميكانيزمه بكات كه پيغه مبه ران — درودى خوايان له سه ر — گرتويانه ته به ر، هه ر له م بواره شدا ده بينين ته واوى پيغه مبه ران ، سه ره تا روى ده مى داوايان له نه ته وه و گه لانى خۆيان كرده وه و، خيرو خۆشى بانگه وازه خوايى يه كه شيان بۆ نه ته وهى خۆيان به خه لات پيشكهش كرده وه، بۆيه له قورئاندا پيغه مبه ران — درودى خوايان له سه ر — وه كو چه قى كارى بانگه واز، يه كه م بازنه ي برايه تيان له گه ل نه ته وهى خۆياندا بووه و، به م پيغه ش بازنه يه كى برايه تى نه ته وه يييان له گه ل به ستوره، بۆيه خواى گه وره پيغه مبه رانى كرده وه به (براى نه ته وه كه ي خۆيان وه كو له م ئايه تانه ي قورئاندا دهرده كه ويئت:

﴿ والى عاد أخاهم هودا ﴾ (الاعراف - 65) (هود - 50)

﴿ والى ثمود أخاهم صالحا ﴾ (الاعراف - 85) (هود - 84)

﴿ والى مدين أخاهم شعيبا ﴾ (الاعراف - 85) (هود - 84)

ئه م په يوه ندى يه ي برايه تى نه ته وايه تى يه ش له گه ل ته واوى نه ته وه كه دا بووه، بۆيه ته نانه ت ، ته وانه ش كه پيغه مبه ران به درۆ ده خه نه وه خواى گه وره هيشتا پيغه مبه ران به (براى بۆ ته وان داده نيئت:

﴿ كذبت قوم نوح المرسلين ﴾: إذ قال لهم اخوهم نوح الا تتقون ﴿ (الشعراء / 105-106)

﴿ كذبت عاد المرسلين ﴾: إذ قال لهم اخوهم هود الا تتقون ﴿ (الشعراء / 123-124)

﴿ كذبت ثمود المرسلين ﴾: إذ قال لهم اخوهم صالح الا تتقون ﴿ (الشعراء / 141-142)

هه ر له به ر ئه مه شه خواى گه وره به پيغه مبه رى خۆشه ويست — صلى الله عليه وسلم — ده فه رموى: ﴿ فاستمسك

بالذي أوحى إليك أنك على صراط مستقيم ﴾: وانه لذكر لك ولقومك وسوف تستلون ﴿ (الزخرف 43-44).

کهواته ئەم کامەرانی و خێرو خۆشییەکی که دەرئەنجامی پیادەکردنی بەرنامەی ئیسلامە، سەرەتا لە ھەر مەزھەبی موسڵمانی بانگخوازەو، روودەکاتە ئەو بازنەییەکی که نەتەووەکەمی خۆی لە چۆنیدا کۆدەبیتەو.

پاشان تەواوی نەتەووە گەلانی موسڵمان لەبازنەییەکی فراوانتردا کەبازنەیی (برایەتی ئیمانی) یە کۆدەبنەو، ئەم بازنەییەش کۆکەرەوێ نەتەووە موسڵمانەکانەو، بازنە بچووکەکانی پێشوو کۆدەکاتەو، بەبێ ئەوێ بیانپێت یان بیانسپێتەو، ئەمەشە واتای ئایەتی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ (الحجرات-10).

لەواییدا بازنەییەکی فراوانتر تەواوی مەزھەبی موسڵمان لەبازنەیی (برایەتی ئینسانی) دا کۆدەکاتەو بەدەقی ئایەتی: ﴿الذی خلقکم من نفس واحدة﴾ (النساء-1).

﴿یاأیها الناس إنا خلقناکم من ذکر وانثی﴾ (الحجرات-13).

ھەر لەبازنەیی (برایەتی ئیمانی) شەو، بانگەوازی ئیسلامیی روودەکاتە ئەم بازنە فراوانە (برایەتی ئینسانی) تا بەھۆی ئیسلامەو بیانخاتە بازنەیی (برایەتی ئیمانی) یەو:

﴿تبارک الذی نزل الفرقان علی عبده لیكون للعالمین نذیرا﴾ (الفرقان-1).

بۆیە بەپشت بەستن بەم لێکدانەوێ دەگەینە ئەم راستییانە لای خوارەو:

یەکەم/ مەزھەبی ئەو کە تاک ، لەدنیادا سێ بازنەیی برایەتی سەرەکی دەورەیی داو کەبازنەیی (برایەتی نەتەواییەتی) و بازنەیی (برایەتی ئیمانی) و بازنەیی (برایەتی ئینسانی) ن.

دووەم/ ھەول و خەبات و تێکۆشانێ مەزھەبی لەگەیانندی پەیمانی ئیسلامدا سەرەتا بۆ بازنەیی نزیکێ خۆی دەبیت و ھەر کاتیکی بەئامانج گەیشت، روو لەگەلان و نەتەووەکانی دی دەکات، واتە رووی خێری لەنەتەووەکەمی خۆی دەبیت ئەگەر لێی زیاد بوو دەیبەخشیت بەگەلانی موسڵمان، ئەگەر لەوانیش زیادبوو، دەیبەخشیت بەگەلانی بازنەیی سێیەم ﴿یسألونک ماذا ینفقون قل العفو﴾ (البقرة – 219).

العفو: ئەو شتەییە کە لە ناتاجی و پێویستی مەزھەبی زیاتر بیت.

سێیەم/ (نەتەووە) و (ئیسلام) دوو چەمکی بەرامبەر بەیەکتر نین تا بەراورد لەنیوانیاندا بیتە ئارا، بەلکو پەییوەندییەکی ئۆرگانیی بەھێز بەیەکیانەو دەبەستیت، بۆیە پەییوەندیی نیوان (نەتەووە) و (ئیسلام) پەییوەندییەکی (تکاملی) یە ئەک (تفاضلی)، ھەر لێرەشەو گەر (نەتەووە) لاشەو جەستە بیت ، ئەوا (ئیسلام) بریتی یە لە رۆح و گیان ﴿وکذلک اوحینا الیک روحا من امرنا﴾ (الشوری-52).

چوارەم/ سەبارەت بەبازنەکانی (برایەتی) لە قورئاندا ھەر ھەمووی لەوشەیی (أخ) ھووە سەرچاوەیان گرتووە،

پیناسه‌ی وشه‌ی (أخ)یش وه‌کو له (مفردات الفاظ القرآن)ی (الراغب الاصفهانی)دا هاتووہ:

(أخ: الأصل أخو، وهو المشارك غيره في الولادة من الطرفين او من احدهما او من الرضاع ، ويستعار في كل

مشارك لغيره في القبيلة او في الدين..)

هەر لیڤه‌وه بازنه‌ی برابه‌تی نه‌ته‌وايه‌تی و ئیمانی و ئینسانی له‌روانگه‌ی ئه‌و ئایه‌تانه‌ی که‌له‌پیشه‌وه ئاماژه‌مان بۆ کردن، سه‌رچاوه ده‌گرن، به‌م پێی‌هه‌ش ئیسلام به‌رنامه‌یه‌کی که‌م وێنه‌ی بۆ جوژی پێکه‌وه ژیان له‌دنیا‌دا دا‌رشته‌وه، به‌لام نابی ئه‌وه‌شمان له‌بیر بجیت که‌تێڕوانینی ئیسلام بۆ ئه‌م بازانه به‌شێوه‌یه‌که‌ که‌هه‌میشه‌ جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌کاته‌وه که‌بازنه‌ی (برابه‌تی نه‌ته‌وايه‌تی) و (برابه‌تی ئینسانی)ش به‌په‌یامی ئیسلام ره‌نگرێت بکرتن، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ پاداشت و سزای هەر مرۆفیک له‌روژی دوایدا له‌سه‌ر ئه‌و شتانه ده‌داته‌وه که‌ مرۆف به (اختیار)ی خۆی هه‌لی ده‌بژیریت چ چاک چ خراب، جا له‌به‌رئه‌وه‌ی بازنه‌ی برابه‌تی نه‌ته‌وايه‌تی و برابه‌تی ئینسانی وستی خوای گه‌وره‌یه‌ بۆ هەر مرۆفیک ، بۆیه له‌روژی دوایدا لیپرسینه‌وه‌ی له‌سه‌ر نیه‌ به‌لام لیپرسینه‌وه له‌روژی دوایدا ته‌نها له‌سه‌ر بازنه‌ی (برابه‌تی ئیمانی)یه، چونکه‌ مرۆف ئاره‌زوومه‌ندانه بازنه‌ی (عه‌قیده) هه‌لده‌بژیریت، بۆیه ئه‌وانه‌ی به‌رنامه‌ی ئیسلامیمان قبووله‌ ده‌بنه (برا) له‌دنیا و قیامه‌تدا: ﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ ﴾ ئه‌وانه‌ش که‌بیبیاوه‌رن ده‌بنه (برا) له‌بێ باوه‌ریت: ﴿ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لَأَخوانهم هلم الينا ﴾

هەر له‌به‌رئه‌مه‌شه ئیسلامخووازان خه‌باتی (نه‌ته‌وايه‌تی)شیان به‌به‌رنامه‌ی ئیسلام درێژه پێده‌ده‌ن و خه‌باتی

(ئینسانی)شیان هه‌روه‌ها.

لیڤه‌وه ده‌بیت له‌خه‌می ده‌سته‌به‌رکردنی مافه‌ره‌واکانی نه‌ته‌وه‌که‌ماندا بین به‌ به‌رنامه‌ی ئیسلام و، پاشان ئه‌و قه‌واره کوردستانییه ئیسلامیه‌ سه‌ربه‌خۆیه له‌گه‌ڵ ته‌واوی قه‌واره نه‌ته‌وايه‌تییه ئیسلامیه‌کانی دیدا پێکه‌وه له‌یه‌کیتیه‌کی کۆنفیدرالی ئیسلامیه‌دا کۆده‌بنه‌وه‌و بازنه‌ی (برابه‌تی ئیمانی) پێکدینن و، بازنه‌ی (برابه‌تی ئینسانی) ده‌ره‌وی خۆیان ده‌دوینن بۆ هیدایه‌ت دانیان و هینانیان بۆ بازنه‌ی (برابه‌تی ئیمانی) به‌هیشته‌وه‌ی ناسنامه‌ی نه‌ته‌وايه‌تییان.

پێنجه‌م/ به‌رنامه‌ی ئیسلام، که‌له‌سه‌ر مرۆفی موسلمان پێویسته به‌ده‌وره‌وه‌ری خۆی رایبگه‌یه‌نیت، چاکتره‌ باشتر

دیته به‌ره‌م ئه‌گه‌ر به‌زمانی هاوبه‌شی نیوان بانگخوازان و نه‌ته‌وه‌کانیان بیت ، چونکه‌ چاکتر له‌یه‌کدی حالی ده‌بن ﴿

وما ارسلنا من رسول الا بلسان قومه ليبين لهم ﴾ (ابراهیم -4).

هەر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه خوای گه‌وره‌ دوا په‌یامی خۆی به‌زمانیکی ئاسان و روون ناردوووه بۆ ئه‌وه‌ی کاریگه‌ری

به سهر ته واوی کۆمه لگه‌ی مرۆڤایه‌تی دا هه‌بیته و، تاییهت نه‌بیته به‌نه‌ته‌وه‌یه‌کی دیاری کراوه‌وه، بۆیه خوای گه‌وروه له‌وه‌سفی قورتان دا وشه‌ی (عربی) به‌کار هه‌یناوه، وه‌کو واتا (زمانه‌وانی) یه‌که‌ی نه‌ک (نه‌ته‌وه‌یی) یه‌که‌ی، چونکه له‌رووی (زمانه‌وانی) یه‌وه وشه‌ی (عربی) واته واضح، فصیح مبین، پیچه‌وانه‌ی وشه‌ی (عربی) له‌قورتاندا، وشه‌ی (اعجمی) یه‌ واته: مبهم، غامض.

به‌لگه‌ی زۆربه‌ی (مفسر) ه‌کانی قورتان له‌سهر شه‌م قسه‌یه شه‌وه‌یه که‌خوای گه‌وره له‌قورتاندا ده‌فه‌رمووته:

﴿ ولقد نعلم انهم يقولون انما يعلمه بشر لسان الذي يلحدون اليه اعجمي وهذا لسان عربي مبين ﴾ (النحل -

103)

﴿ ولو جعلناه قرآنا اعجمياً لقالوا لولا فصلت آياته ، اعجمي وعربي ﴾ (فصلت -44).

(الراغب الاصفهاني) له (مفردات الفاظ القرآن) دا ده‌باره‌ی وشه‌ی (عربی) ده‌لته‌ت:

العربی: المفصح واته روون و پاراو.

اعراب الكلام: بيان فصاحته.

العربی: الفصیح البین من الكلام.

له‌به‌رامبه‌ریشدا ده‌باره‌ی وشه‌ی (اعجمی) ده‌لته‌ت:

العجمه: خلاف الابانه.

الاعجام: الابهام

الاعجم: من في لسانه عجمة، عربياً كان او غير عربي.

له‌ته‌فسیره‌ی (الحازن) دا هاتوه:

الاعجمي: هو الذي لا يفصح في كلامه وان كان يسكن البادية، ومن اجل ذلك سمي زياد الاعجم، لان في لسانه

عجمة، مع انه كان من العرب.

که‌واته وشه‌ی (عربی) دوو مانای هه‌یه وه‌ک له‌سته‌دا ده‌رده‌که‌وته‌ته‌گه‌ر (عربی) له‌به‌رامبه‌ر (اعجمی) یه‌وه

هات، شه‌وه به‌مانای (واضح) و (فصیح) دته‌ت.

ته‌گه‌ر (عربی) له‌به‌رامبه‌ر (عجمی) یه‌وه هات، شه‌وه به‌مانای عه‌ره‌ب یان مرۆڤتیکی عه‌ره‌ب دته‌ت.

شه‌شه‌م / په‌یه‌ندیی ئیسه‌لا محوایش به‌نه‌ته‌وه‌ی خو‌یه‌وه هه‌میشه ده‌بیته په‌یه‌ندییه‌کی زیندوو بیته و، خو‌ی

به‌ته‌ندامیکی شه‌وه نه‌ته‌وه‌یه بزانیته، چونکه پیغه‌مبه‌ران - دروودی خویان له‌سهر بیته - هه‌میشه به‌وشه‌ی نه‌رم و

نیانی وهك (یاقومی) و (یاقومنا) له گه‌ل نه‌ته‌وه‌ی خۆیاندا دواون، گه‌رگه‌فتی نیوان پیغه‌مبه‌ران – درودی خویان له‌سه‌ر بیټ – و، نه‌ته‌وه‌کانیان گه‌رگه‌فتی نه‌ته‌وه‌یی نه‌بووه، واته‌ کیشه‌که له‌گه‌ل خودی نه‌ته‌وه‌که نه‌بووه وه‌کو نه‌ته‌وه، به‌لکو له‌سه‌ر بیرویاوه‌ره نامۆ، ئه‌و ئایینه‌ ناراسته‌ی نه‌ته‌وه‌که‌یاندا بووه، قورئانی پیرۆزیش به‌هه‌مان شیوه‌ ئاماژه‌ به‌م راسته‌یه‌ ده‌کات و پیمان‌نیشان ده‌دات که‌کیشه‌که له‌سه‌ر (مله‌) ی (قوم) ده‌کان بووه، نه‌ک خودی (قوم) ه‌ که‌ خۆی، چونکه‌ به‌پیتی قورئان وشه‌ی (مله‌) جیاوازه‌ له‌مانادا له‌وشه‌ی (قوم) چونکه‌ پیناسه‌ی (قوم) وه‌کو له‌ (مفردات الفاظ القرآن) ی (الراغب الاصفهانی) دا هاتوه‌ واته‌:

الملة: كالدين ، وهو اسم لما شرع الله تعالى لعباده على لسان الانبياء.. وتقال الملة اعتبارا بالشيء الذي شرعه الله ، والذين يقال بمن يقيمه اذا كان معناه الطاعة.

بۆیه له‌هه‌موو ئایه‌ته‌کانی نیو قورئاندا، وشه‌ی (مله‌) واته‌ (تاین) نه‌ک (نه‌ته‌وه‌)، که‌ته‌م‌رۆ به‌هه‌له‌ (میلله‌ت) له‌جیاتى گه‌ل و نه‌ته‌وه‌ به‌کار ده‌هینریت.

﴿ ومن يرغب عن ملة ابراهيم الا من سفه نفسه ﴾ (البقرة-130)

﴿ قل بل ملة ابراهيم حنيفا ﴾ (البقرة-135)

﴿ ان اتبع ملة ابراهيم حنيفا ﴾ (النحل-123)

﴿ فاتبعوا ملة ابراهيم حنيفا ﴾ (ال عمران-95)

﴿ ملة ابيكم ابراهيم ﴾ (الحج-78)

﴿ ملة ابراهيم حنيفا ﴾ (الانعام-161)

له‌هه‌موو ئه‌م ئایه‌تانه‌دا، (مله‌) ابراهیم) به‌واتای (دین ابراهیم) دیت، نه‌ک به‌واتای (قوم ابراهیم) هه‌ر بۆیه کاتیک ده‌سه‌لاتدارانی نه‌ته‌وه‌که‌ی (شعیب) به‌خۆی و شوینکه‌وتوانیان وت: ﴿ لنخرجنك يا شعيب والذين آمنوا معك من قريتنا او لتعودن في ملتنا ﴾

(شعیب) – علیه‌السلام – فه‌رموی:

﴿ قد افترينا على الله كذبا ان عدنا في ملتكم بعد اذ نجانا الله منها ﴾

لیره (شعیب) – علیه‌السلام – ده‌فه‌رمویت: ناگه‌رئینه‌وه‌ سه‌ر ئایینه‌که‌ی ئیوه، پاش ئه‌وه‌ی خوی گه‌وره‌ رزگاری کردین له‌و ئایینه‌ هه‌له‌یه‌و، ئایینی راستی پێ‌نیشان داین.

بۆیه (شعیب) – علیه‌السلام – له‌ئایینی هه‌له‌و چه‌وتی نه‌ته‌وه‌که‌ی لاده‌دات، نه‌ک له‌نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی چونکه‌

ئەوھتا ھېشتا دەفەرموئیت:

﴿ ربنا افتح بیننا و بین قومنا بالحق وانت خیر الفاتحین ﴾ (الاعراف-89).

ھەر لەبەر ھەمان ھۆ، (یوسف)- علیہ السلام - دەئیت : (من وازم لەدینی نەتەوہ کەم ھینا، کە پرۆایان بەخواو رۆژی دوایی نەبوو) نالیت من وازم لەنەتەوہ کەم ھینا، چونکە خوا تەکلێفی کردووە کە خەمی نەتەوہ کەمی خۆی بخوات، بۆیە دەئیت: ﴿ أني ترکت ملۃ قوم لایؤمنون باللہ ، وھم بالاخرۃ ھم کافرون ، واتبعت ملۃ ابائی ابراھیم واسحاق و یعقوب.. ﴾ (یوسف/37-38)

بۆیە پیغەمبەرەکان - سەلامی خوایان لەسەر - لەدینی ناراستی نەتەوہ کەیان وازیان ھیناوە، نەک لەنەتەوہ کەیان ، بۆیە قورئان پەرە لەدەستەواژەیی لەجۆری (قوم نوح ، قوم لوط ، قوم یونس، قوم صالح ، قومک ، یاقومی ، یا قومنا .. ھتد).

بەم شێوەیە پیغەمبەرەکان - علیھم السلام - بەدرێژایی ژیانی دنیایا لەخەمی نەتەوہ گەلی خۆیاندا بوونە، بەھیوای ھیدایەت دانیا بۆ ئەوێ لەقیامەت و دواییشدا بەدیداری یەکتەر شاد ببنەوہ، ئەگەر نا، ئەوا پیغەمبەرەکان - درودی خوایان لەسەر - لەرۆژی دواییدا لەبەجی باوەرپانی نەتەوہ کەمی خۆیان دادەبەرین، بۆیە خوای گەورە دەفەرموئیت: ﴿ لن تنفعکم ارحامکم ولا اولادکم ، یوم القیامۃ یفصل بینکم، واللہ بما تعملون بصیر * قد کانت لکم اسوۃ حسنۃ فی ابراھیم والذین معہ اذ قالوا لقومھم انا براء منکم وما تعبدون من دون اللہ ، کفرنا بکم ویدا بیننا و بینکم العداوۃ والبغضاء ابدأ حتی تؤمنوا باللہ وحدہ.. ﴾ (الممتحنۃ/3-4).

حەوتەم / کە ھەر نەتەوہ یەک بەزمانە کەمی خۆیەوہ شوپێنکەوتووی پیغەمبەرانی خۆیان بوون، ناسنامە (عەقائیدی) یان گۆرانی بەسەردا ھاتووە، بۆ ئەو ئاستە بالاییە کەشایانی بالاترین دروستکراوی خوا، بەلام ئەم گۆرانە نەبۆتە مایە گۆرانی ناسنامە (نەتەواپەتی) یان.

لێرەوہ بۆمان دەردەکەوئیت کە (نەتەوہ) و (ئیسلام) پەیوەندییەکی ئۆرگانێ ئەوتۆ بەیەکیانەوہ دەبەستیتەوہ کە تیایدا (نەتەوہ) دەفری (ئیسلام)ە، بۆیە ھەموو نەتەوہ یەکی موسلمان دوو ناسنامە ھەیە ناسنامە یەکی (نەتەواپەتی) و ناسنامە یەکی (عەقائیدی) ئێمەش وەکو نەتەوہ ی کوردی موسلمان، (کورد) بوونمان ناسنامە ی (نەتەواپەتی)مانە: ﴿ وجعلناکم شعوباً وقبائل لتعارفوا ﴾ ، (ئیسلام) بوونیشمان ناسنامە ی (ئایینی)مانە: ﴿ ان الدین عند اللہ الاسلام ﴾.

